

Sallan tiedotuslehti 3 / 2015

www.salla.fi/Kotosallalehti

**Omaishoitajan
kellotettu
arki**

sivut 5

**Madame
Punasukka
ennustaa**

sivu 10

**Pukki avasi
joulun
Sallassa**

sivu 7-9

**Yhteismetsä
sai
sertifikaatin**

sivu 13

KUNNANJOHTAJAN KATSAUS

Kuntien toimintaympäristö on merkittävien uudistusten äärellä. Sosiaali- ja terveysuudistus on näistä suurin ja rakenteita eniten muuttava. Yhtä merkittäviä ja kuntien toimintaan ja toimintakykyyn ehkäpä vielä enemmän tulevaisuudessa vaikuttavia ovat kuntien tehtävien vähentämistä koskevat lainsäädäntöratkaisut sekä hallintoamme ja toimintatapojamme selkeyttävät ylimääräisen ja turhan sääntelyn ja byrokratian vähentämistä koskevat ratkaisut. Sisältöjen lisäksi olennaisen tärkeää on saada kaikissa näissä hallitusohjelman tavoitteissa päätökset tehtyä mahdollisimman nopeasti, laajasti, tehokkaasti ja vaikuttavasti.

Tätä kirjoittaessani soteuudistuksen ratkaisun tekeminen itsehallintoalueiden lukumäärästä oli johtamassa hallituskriisiin. Talousarviota lukiessa tiedämme lopputuloksen. Rakenteiden muutosten valmistelua on tehty päättämättömyyden tilassa jo kolmatta vaalikautta. Kuntien kannalta ehdottoman tärkeää on saada aikaan päätöksiä ja tehokkaita kokonaisratkaisuja. Sotea ei voi irrottaa muusta toimintaympäristöstä ja yhteiskunnan toiminnoista. Tästä johtuen on järkevää luoda sellaisia itsehallintoalueita, mitkä aidosti pystyvät hallinnoimaan ja koordinoimaan kokonaisuuksia yli sektorirajojen. Sote on yksi merkittävä osa kuntien ja maakuntien elinvoimaa. Sitä ei sen vuoksi voi eikä saa irrottaa omaksi linnakkeekseen.

Kunnan ja kuntalaisten näkökulmasta olennaista ovat lähellä tarjottavat peruspalvelut ja niiden saatavuus sekä tehokkaan ja toimivan ennaltaehkäisevän työn säilyminen ja kehittäminen tulevassa ratkaisussa, missä koko sote siirtyy kuntien järjestämisoikeuden ulkopuolelle. Tämä on myös koko kansantalouden ja järjestelmän tehokkuuden ja taloudellisuuden näkökulmasta tärkein asia. Sen lisäksi erikoissairaanhoidon vahva koordinointi ja tehokas keskittäminen sekä lopultakin toimivan koko maan kattavan digitalisaation läpivieminen sotejärjestelmään ovat avaimia tuottavuuteen ja kokonaistaloudellisuuteen.

Sallan kunnan tulee siirtää painopiste elinvoiman kehittämiseen. Tämä johtuu osin tulevasta sosiaali- ja terveystoimen siirtymisestä kunnilta itsehallintoalueille, mutta erityisesti siitä, että vain näin turvataan kunnan kyky tarjota kuntalaisille mahdollisimman hyvät ja laadukkaat palvelut kokonaisuutena. Yritysten ja kaikkien elinkeinojemme kannattavuus ja kyky nykyisten työpaikkojen säilyttämisen lisäksi luoda uusia, ovat kuntalaisten hyvinvoinnin kannalta olennaisin asia. Työ ja toimeentulo antavat parhaat eväät sekä henkiselle että fyysiselle terveydelle. Yritystoiminnan vahvistuminen, uudet työpaikat ja kasvava rakentaminen vahvistavat veropohjaamme.

Sallassa on monipuolinen elinkeinorakenne. Perinteiset maa- ja metsätalous sekä porotalous ovat edelleen, niihin kohdistuvista uhista huolimatta, vahva selkäranka kunnan elinvoimalle. Näiden rinnalla kansainvälistyvä ja kasvava matkailu, kansainvälinen rajanylityspaikka sekä logistisesti hyvä sijainti idän ja Barentsin merkittävimpien luonnonvarojen portilla, antavat Sallalle avaimet hyvään tulevaisuuteen. Meidän tulee yhdessä löytää oikeat ovet, mihin avaimet sopivat ja johtavat Sallan elinvoiman yhä parempaan kasvuun.

Valtion keskittyminen sääntelyn, byrokratian ja kuntien tehtävien vähentämiseen on merkittävä asia. Samalla tavalla meidän tulee tehdä Sallan kunnan organisaation, hallinnon ja toimintojen osalta vastaava tarkastelu ja löytää tehokkaampia ja tuottavampia toimintamalleja. Näin meiltä vapautuu resursseja tärkeimpään eli kehittämiseen ja elinvoiman kasvattamiseen.

Sallassa 6. marraskuuta 2015

Erkki Parkkinen
kunnanjohtaja

Mielenrauhaa

*Kahta vain
joululahjaa,
kahta vain
mä toivoisin.*

*Vain pientä hetken
hengähdystä
ja mielenrauhaa
tietenkin.*

*Mä toivon vain,
vain jouluntaikaa,
et sydän ois
ees hetken aikaa huoleton
ja joulu tois tuon hetken toivon.*

*Jos myötä tuon
yötuulen lauhan
joulu tois
taas mielenrauhan rahtusen
maailmaan sekavaan.*

*Miksi toivoisin
mä kultaa,
lisää turhaa rihkamaa
toisko nuo tuon
levonhetken armahduksen
kaltaisen.*

Sallan tiedotuslehti 3 / 2015

www.salla.fi/Kotosallehti

Päätoimittaja: Marja Myllykangas
email: marja.myllykangas@salla.fi

Juttuideat ja palautteet: marja.myllykangas@salla.fi

Lehden tekijät: Katja Palmqvist, Nina Sipola,
Maria Tennilä, Jarkko Sipola,
Elina Jokela, Sofia Hänninen

Kannen kuva: Timo Tuuha

Kotosalla-logo: Kauko Kellokumpu

Taitto: Viestinet, Maire Mattila

Paino: Suomalainen Lehtipaino Oy

Lehti ilmestyy kolme-neljä kertaa vuodessa.

Aktiiviset metsänomistajat tärkeitä koko Itä-Lapille

SUKUPOLVENVAIHDOS KANNATTAA TEHDÄ AJOISSA

Metsänomistajista on eläkeläisiä jo lähes puolet, ja liian usein sukupolvenvaihdosta lykätään niin pitkälle, että jossain vaiheessa tilan omistaa perikunta.

–Alueen kannalta on tärkeää, että metsät ovat taloudellisessa käytössä ja metsänomistajat ovat aktiivisia, uskoo Sallan Osuuspankin toimitusjohtaja **Anne Harju**. –Aina, kun metsässä tehdään jotain saadaan työtä ja tuloja, hän muistuttaa.

Ajoissa käyty keskustelu omien lasten kanssa kannattaa, sillä pitkät ja kalliit riidat voidaan välttää. Harju muistuttaa, että omistamisessa on myös paljon tunnetta mukana puolin ja toisin. Edellisen sukupolven ei tarvitsisi pelätä vastuun luovuttamista vaan olisi osattava luottaa seuraavaan sukupolveen, sillä apuahan aina uusille omistajille löytyy. –Verotus on tärkeä, mutta on löydettävä toimivin ratkaisu, hän muistuttaa.

Yhtä selkeää laskukavaa esimerkiksi luovutusvoittoverosta ei ole olemassa vaan jokainen tapaus on uniikki.

Metsäpalstan lohkomien pienempiin osiin takaa

tasapuolisuuden, mutta on kallis toteuttaa ja pienen palstan taloudellinen merkitys jää vähäiseksi. Luopujan on hyvä miettiä myös etukäteen, että tarvitseeko hän rahaa vai haluaako antaa lahjan.

–Metsäpalsta voi toimia lainan vakuutena, Harju muistuttaa ja jatkaa, että asiantuntijoita kannattaa käyttää sekä arvioinneissa että luovutuksissa.

Metsätila tukemaan yrittäjyyttä

Huonoin omistusvaihtoehto on Harjun mukaan se, että metsätila jää perikunnalle. Vanhemmat ovat siinä uskossa, että lapset kykenevät ja haluavat keskenään sopia tilan omistuksen ja hoitotyöt, sitten kun sen aika on. Harvoin kuitenkaan on näin.

–Näen parhaana vaihtoehtona sen, että tila tulisi nuoren sukupolven omistukseen, jolloin sen hoito esimerkiksi tukisi muuta yrittäjyyttä.

Kuolinpesän omistamisen metsäpalstojen hoito jää usein taka-alalle, sillä omistajia on monta, vaikka puoliset olisivat rajattu

”Ajoissa käyty keskustelu omien lasten kanssa kannattaa, sillä pitkät ja kalliit riidat voidaan välttää.”

omistuksen ulkopuolelle. Palstoihin liitetty kotitalo tai kesämökki saattaa olla yhteiskäytössä, mutta kuluista ei kukaan pidä kirjaa ja korjaukset jäävät tekemättä.

–Näillä asioilla on vaikutuksensa ihmissuhteisiin, ja minusta metsäomaisuutta omistava kuolinpesä olisi verotuksellisesti järkevää jakaa vähintään murto-osiin mahdollisimman pian, Harju laskee. Esimerkiksi sisarusten välinen kauppa on siinä tapauksessa luovutusvoittoverosta vapaata.

–Metsätalous on ollut alueemme perusala jo pitkään, ja sen jatkuvuudesta on pidettävä huoli. Soisin, että aiempien sukupolvien työssä olisi jatkuvuutta.

KATJA PALMQVIST

Sallan osuuspankki valittiin Sallan Vuoden yritykseksi. Toimitusjohtaja Anne Harju on tyytyväinen kuluneeseen vuoteen, jonka aikana juhliittiin pankin 90-vuotisjuhlia.

Tabletit tallensivat tarinoita ja työtapoja

Sallan sota- ja jälleennrakennusajan museo osallistui Suomen Museoliiton Linkki- museot mediakasvattajiksi hankkeeseen. Hankkeen toimintamallikokeilussa eläkeläiset pääsivät kertomaan erilaisista työtavoista ja entisajan elämästä sallalaislapsille. Mediakasvatuksellista näkökulmaa saatiin yhdistämällä haastatteluihin tablettitietokoneet ja niiden tarjoamat mahdollisuudet kuvan tallentamiseen ja käsittelemiseen.

Sallan kirkonkylän koulun viidesluokkalaisten kuvasivat Sallan museossa senioreiden kertomuksia. Aiheina olivat erätaidot, perhejuhlat, kirkolliset juhlat, metsätyöt, sota-aika, ruoanlaitto, vapaaajan vietto, koulunkäynti

ja viestintä. Lisäksi lapset kuvasivat museoesineitä, jonka jälkeen keskusteltiin

siitä, miten vaikkapa puhelinta käytettiin ennen sekä miten sen käyttö on muut-

Inkeri Aho kertoi kotona tehtävistä taloustöistä sallalaisille koululaisille. Tarinat tallennettiin tablettitietokoneella.

”Sukupolvien välistä kuilua pyritään kaventamaan myös yhdistämällä haastatteluihin tablettitietokoneet.”

tunut nykyään. Tarkoituksena oli saada kuvattua jatkumoa Ennen, tänään ja huomenna. Innostuksesta kertoi museolla oleva valtava puheensorina!

Mediakasvatus osaksi museokäyntiä

Kuvauksien jälkeen oppilaat työstivät materiaalia jo samana päivänä museon tiloissa, sekä myöhemmin koulussa. Tuloksena oli hienoja ja oivaltavia videoita, joissa oli yhdistelty elävää kuvaa, ääntä ja tekstiä. Oppilaat ja seniorit tapasivat uudelleen lokakuussa ja silloin katsottiin oppilaiden

tuotokset ja rupateltiin niistä. Sallan museon Tavat ja kulttuuri ennen, tänään ja huomenna -toimintamallikokeilua esiteltiin myös Linkki- museot mediakasvattajiksi hankkeen loppuseminaarissa Helsingissä joulukuun alussa. Mallista saatujen hyvien kokemusten myötä Sallan museon mediakasvatus jatkuu edelleen. Museovierailuilla oppilaat voivat käyttää esimerkiksi omia älykännyköitään ottamalla kuvia museoesineistä ja tekemällä niistä myöhemmin kuvakollaasiin.

ELINA JOKELA

Hopeaharjun asukkaat Reino Kellokumpu, Raili Narkiniemi ja Katri Vaarala pitävät suomalaisesta musiikista ja yhteisistä tilaisuuksista.

Hopeaharjussa esityksiin osallistutaan ahkerasti

Hopeaharjun päiväsalissa on odottava tunnelma, ja siellä täällä jo kysellään, että koska tämä alkaa. Savinapojat toivat Vanhustenviikon konsertissa loka-kuun alkupuolella tuulahduksen ikivihreitä ja haitarimusiikkia, ja seuraavaksi on luvassa Vastarannan Siili.

Sallalainen **Katri Vaarala** kertoo käyvänsä mielellään erilaisissa kulttuuritapahtumissa, kunhan ne järjestetään niin lähellä, että matkaa ei tarvitse tehdä liian kauan. –Ystäviä ja tuttavien on kertynyt vuosikymmenten aikana täällä Sallassa, vaikka olenkin Kemijärveltä kotoisin, hän kertoo.

Vieressä istuva sallalainen **Raili Narkiniemi** kertoo työskennelleensä Aatsingin vanhainkodilla, mutta nyt asunut jo muutaman vuoden Hopeaharjussa. Kaikenlaiset tapahtumat ovat tärkeitä ja niihin osallistutaan. –Itsekin laulan ja haitarimusiikista pidän kovasti.

Hopeaharjun asukas **Reino Kellokumpu** kertoo olevansa kotoisin Kelloselästä ja melko tyytyväinen nykyisiin palveluihin, mutta toivoisi enemmän musiikkiesityksiä.

Lauluja tutuista kodinkoneista

Vastarannan Siili astuu vihdoin ruokasaliin, virittelee hetken ja aloittaa kappaleella Uutiset ja sää. Musiikot **Kyösti Salmijärvi**, **Markus Lampela** ja **Jukka Takalo** laulavat, soittavat kitaraa, huuliharppua, pillejä ja helisti-

miä. Selkeä komppi ja tarinoita elävästä elämästä, joiden väliin yleisöä kannustetaan nostelemaan käsiä ja lyömään tahtia.

Satu Vierelä Sallan toimintakeskuksesta yrittää saada muitakin tanssimaan, ja jos jalat eivät kannan niin Kaukosäädin-kappaleen sanat pistävät vakavalakin huumorintajulla varustetun hymyilemään ja hytkymään. Voiko niin tuttua laitetta olla olemassakaan? Ja siitä on tehty vielä laulukin?

Salmijärvi kertoo juttua pojista, joita ei oikein mikään kiinnostanut. Heidän piti kuitenkin keksiä sanoja uuteen kappaleeseen, mutta listasta tuli lyhyt: ei mitään, älä unta nää. Laulu kuitenkin syntyi ja pian koko Hopeaharjun ruokasali laulaa Salmijärven ja Takalon kanssa: ”Ei mitään, ei mitään, älä unta nää.”

Reilun puolen tunnin esityksen jälkeen salista lähtee tyytyväistä väkeä. Moni on liikenteessä

pyörätuolilla tai rollaattorilla, joten tyhjentämien kestää joidenkin mielestä jo liian kauan. Kaikkiaan kuulujoita oli noin 45, sillä esityksiin pääsevät mukaan myös omaiset ja kotona asuvat ikäihmiset.

Samat laulut nuorille ja vanhoille

Vastarannan Siili sai suuren joukon uusia ystäviä Sallasta. Päivän aikana trio kiersi Tennontien päiväkodilta koulukeskuksen kautta Hopeaharjuun. Kahvikupillisen ääressä Hopeaharjun päiväsalissa musisikot ehtivät pohtia hetken päivän tapahtumia ennen kuin hyppäävät autoon ja suuntaavat kohti Oulua ja kotia.

–Tuttujen näkeminen jännitti, sillä vastaan tuli entisiä työkavereita, sallalaislähtöinen Salmijärvi kertoo. Sallassa hän käy melko usein sukulaisten luona, mutta esiintymisiä Itä-Lapissa on

ollut harvemmin. –Täällä ihmiset uskalsivat tulla porisemaan, hän iloitsee.

Takalo muistelee olleensa edelleisen kerran Sallassa vuonna 1991, jolloin Aknestik-bändillä oli Kansantalolla keikka. Tunnelma oli silloin kokonaan toisenlainen kuin nyt, mutta hänen mukaansa kommunikaatio yleisön kanssa on tärkein osa hyvää keikkaa. Salmijärvi on samaa mieltä ja toteaa, että ohjelmisto on sama päiväkodissa kuin vanhainkodissakin, mutta biiseissä edetään yleisön tahtiin.

–Lähestymistapamme senioria kohtaa on se, että ne toiset tarjoavat virsiä ja me joitain muuta, mutta molempia tarvitaan, hän tiivistää.

Juhlavuonna ympäri maata

Soiva Siili on Vastarannan Siili miinus yksi eli duo, jossa mu-

”Kulttuuritapahtumissa käydään, kunhan ne järjestetään niin lähellä, että matkaa ei tarvitse tehdä liian kauan.

Vastarannan Siilissä soittaa Kyösti Salmijärvi (vas.).

sisoivat Salmijärvi ja Lampela. Heidät palkittiin Lastenkulttuurin valtionpalkinnolla tasan vuosi taaksepäin työstään lastenkulttuurin hyväksi, sillä esimerkiksi Soiva Siili ja kaverit -konsertisarjalla kaksikko toi erilaista taidetta tutuksi lapsille. Kaverit edustivat konserteissa muun muassa nykytanssia, jatsia, nukketatteria, runoutta tai sarjakuvaa.

Salmijärvi tekee lauluja ja soittaa kitaraa, kun puolestaan Lampelan instrumentteihin kuuluu lukuisia määrää puhaltimia, kuten esimerkiksi irlantilainen säkkipilli ja tinapillit. Yleisölle harvinaisempien soittimien äänimaailma oli usein uusi, mutta ainakin sallalaisyleisöön se upposi heti.

Soiva Siili aloitti musisoinnin päiväkodissa Oulussa vuonna 1993, ja ensimmäinen työpaikan ulkopuolinen keikka oli kaksi vuotta myöhemmin. Kuluva vuonna vietetäänkin yhtyeen 20-vuotisjuhlavuotta ja keikkoja on ollut Hämeenlinnasta Sallaan, mutta myös Italissa ja Venäjällä.

Joulun ja vuodenvaihteen aikaan Soivan Siilin musiikkia ja osuvia sanoituksia voi kuulla keikoilla Oulun ympäristössä, mutta myös levyiltä, joita on jo viisi. Siilin joulucd pitää sisällään perinnejoulua ja talvisia tarinoita.

www.soivasii.fi
www.jukkatakalo.fi

KATJA PALMQVIST

Savinapojat Hautajärvelä toivat tuulahduksen ikivihreitä Hopeaharjuun Vanhusten viikolla.

” –Nyt joulukuussa tulee neljä vuotta siitä, kun ryhdyin omaishoitajaksi.

Antero ja Lilja Miettinen osallistuvat ahkerasti Sallan Eläkeliiton tapahtumiin. Joulukuussa on edessä teatterimatka.

Miettisillä arki sujuu Liljan ehdoilla

Miettisten rivitaloasunnossa Sallan kirkolla heräillään joka aamu kello 7 herätyskelloon, sillä **Lilja Miettisen** on otettava silloin päivän ensimmäinen lääkeannos. Sitten vielä tunti lepäilyä ja ylös kello 8, jolloin on vuorossa toinen lääke. –Aamuisin vaadin hoidettavaa puuron keittoon, aviomies ja omaishoitaja **Antero Miettinen** kertoo pilke silmäkulmassaan. Lilja sairastaa Parkinsonin tautia, jonka haittoja voidaan vähentää liikunnalla, mutta myös lääkitys on tärkeä osa hoitoa.

–Yhden lääkkeen valmistus lopetettiin jonkin aikaa sitten, ja vaimo meni niin huonoon kuntoon, että häntä piti taluttaa, Antero muistelee. Korvaava lääke onneksi löytyi, mutta parantavaa lääkettä ei ole löydetty, joten sairaus kulkee omaa tietään. –Kello 10 on lääke, sitten kello 13 ja kello 17 ja vielä illalla uutisten aikaan kello 20.30, Antero luettelee.

Liljan kunto on sellainen, että Anteron on oltava asunnon lähetyvillä koko ajan, mutta kaikkea ei tarvitse pystyä tekemään yksin. –Lääkkeenjakaaja käy meillä kaksi kertaa kuukaudessa, jolloin pohdimme lääkitystä, hän kertoo. Pariskunta on hankkinut apua myös Liljan saunottamiseen ja asunnon siivoukseen. Jumppa on myös erittäin tärkeä kerran viikossa, sillä taudin pääoireet ovat lepovapina, liikkeiden hi-

dastuminen ja lihasjäykkyys, joita pystytään helpottamaan fysioterapialla.

Neljä vuotta omaishoitajana

Aviopari työskenteli maatalousyrittäjänä Sallan Ahvenselässä lähes 50 vuotta. Lilja sairastui vuonna 2002, ja pariskunta sai päätöksen eläkkeistä seuraavana vuonna. Lehmät laitettiin pois ja muutettiin kirkolle.

Anterolle kunnallispolitiikka on ollut aina tärkeä osa elämää, ja hän ehti olla valtuutettuna 20 vuotta, joista kahdeksan valtuuston puheenjohtajana.

–Nyt joulukuussa tulee neljä vuotta siitä, kun ryhdyin omaishoitajaksi, hän laskee. –Kunnallisten luottamustoimien hoitaminen jäi, koska katsoin, että oli parempi jäädä pois, mutta vanhusneuvostossa olen vielä ensi vuoden loppuun saakka.

Pariskunnalla on kaksi aikuista poikaa, jotka asuvat Kemijärvellä ja Helsingissä. Pojat käyvät kyläilemässä silloin tällöin, sillä toistaiseksi asiat ovat sujuneet hyvin kahdestaan. –Olemme useasti miettineet, että entäpä jos en jonain päivänä enää pysty hoitamaan vaimoani, Antero myöntää.

Yhteiset pankkiasiat kuuluivat hänelle jo ennen vaimon sairastumista, ja nykyään hän hoitaa sujuvasti kauppa-asiat, ruoanlaiton, päivittäisen siivouksen, paperityöt ja yhteydet eri tahoihin.

–Monesti ihmisten kanssa keskusteltaessa tulee annettua neuvoja erilaisten palveluiden käyttämisestä.

Miettinen on Eläkeliiton Sallan osaston puheenjohtaja ja kertoo tapaavansa paljon ihmisiä, sillä yhdessä tekeminen on vastapainoa kotona tehtävälle työlle.

Omaishoitaja oikeutettu lomaan

Antero Miettinen toimii vaimonsa valtuuttamana asioiden hoitajana, eikä ilmoitusta maistraattiin tarvitse tehdä. Pariskunta on ollut naimissa yli 50 vuotta.

Omaishoitaja on oikeutettu tukeen, jonka suuruuden määrittelee kunta. Tukea verotetaan lisäansion mukaan, ja sitä voi hakea lääkärintodistuksella, jonka jälkeen tehdään sopimus kunnan kanssa muun muassa tarvittavista palveluista.

Omaishoitaja saa kolme vuorokautta kuukaudessa loma, jolloin kunta on velvollinen järjestämään paikan hoidettavalle. Lisäksi hoidettaville on järjestetty Sallassa Taukopirtti-toimintaa kerran viikossa.

Miettinen kertoo, että myös Apunen-vapaaehtoistoiminta käynnistyy Sallassa vuodenvaihteessa, sillä Eläkeliitto on kouluttanut viisi henkilöä toimimaan tukena eri elämäntilanteissa. Vapaaehtoisia voi kysellä Eläkeliitosta ja lisäkoulutusta on luvassa keväällä.

KATJA PALMQVIST

Miten varautua toimintakyvyn heikkenemiseen?
Katso sivu 10.

Mukaan päivätoimintaan!

Päivätoimintaan vanhainkoti Hopeaharjussa voivat osallistua kaikki Sallassa asuvat ikäihmiset. Toimintapäivät ovat maanantai, keskiviikko ja perjantai kello 9–13.45 ja ohjelma vaihtelee.

Kuljetuksia järjestetään kirkonkylältä (puhelin 040-527 4291) ja sivukyliltä (puhelin 040-739 4730) sopimuksen mukaan.

Päivätoiminnasta peritään päivätoimintamaksu 3€/päivä, kuljetus 4€/yhdensuuntainen kuljetus (alle 15 km), ateriamaksu 4,20€ ja päiväkahvi 2€. Lisätietoja saa ohjaaja Pirjo Leskelältä numerosta 040-527 4291.

Terhokerho kokoontuu joka kuukauden 10. ja 25. päivä kello 10–13 kerhotila Kempurassa, Ruotsalaistentie 1. Maksuton, ei ennakkoilmoittautumista. Ohjelmassa yhteistä leikkiä, askartelua tai pelaamista.

Kerhotoiminta alkaa Ruuhennannan kerhuhuoneesta alkuvuodesta. Lisätietoja ajoista ja ohjelmasta loppukuusta.

Uusia yrittäjiä etsitään

Osta tai perusta oma yritys!

Itä-Lapin yrittäjien ikään-tyminen on suuri haaste, ja yrityksiä tulee lähivuosina myyntiin, koska jatkajaa ei omasta takaa löydy. –Monella yrityksellä taseet ovat kunnossa, mutta löytykö niille ostaja, kunnan elinkeinokoordinaattori **Mikko Niemelä** pohtii.

Sukupolvenvaihdon tai myynnin suunnittelu on hänen mukaansa hyvä aloittaa muutamaa vuotta ennen, eikä asiantuntijan käyttäminen ja verosuunnittelu ole turhaa. Näin välttää suurimmat karikot.

–Tehtäväni on olla yrittäjien tukena suunnittelussa ja yritystoiminnan kehittämisessä, mutta myös uuden yrittäjän opastamisessa.

Sallan elinkeinotoimen nettisivuilta löytyy Yritys-Suomi -verkkopalvelu, josta yritystoiminnasta haa-veileva saa käytännöllisiä ohjeita. Yritystulkki-palvelusta puolestaan löytyy las-kentaohjelmia, lomakkeita ja markkinoinnin alkeita. Käynti Niemelän puheilla

Rahoituslaskelmien ja selkeän liiketoimintasuunnitelman tekemiseen löytyy apua kunnan elinkeinokoordinaattori Mikko Niemelältä, joka toimisto löytyy kunnanviraston toisesta kerroksesta.

” –Tehtäväni tukea suunnittelua ja yritystoiminnan kehittämistä, mutta myös opastaa uutta yrittäjää.

kannattaa kuitenkin aina, sillä kaikkea ei ehkä osaa ottaa huomioon liikeideaa kehitellessään.

–Jos ei ole yritys- tai koulutus-taustaa niin niihinkin löytyy apua, hän lupaa ja kertoo TE-toimiston järjestämistä 5–10 päivän koulutuk-sista, joissa asiat käydään läpi kohta kohdalta.

Tyhjiin liiketiloihin etsitään yrittäjiä

Niemelä aloitti työssään loppukesästä ja ajaa päivittäin Sallan Kemijärvel-tä. Aiempaa työhistoriaa hänellä on työ- ja elinkeinotoimistosta ja yksi-tyiseltä sektorilta.

–Kymmenen vuotta toimin mat-kailualalla myynnin ja markkinoinnin parissa, ja asuimme perheeni kanssa eri puolilla Lappia.

Koulutukseltaan Niemelä on am-

mattikorkeakoulun traden-omi. Syksyn aikana hänelle saakka on saapunut useita yritysideoita ja toteutusvai-heessa on niistä muutama. Niemelä on toiveikas, kos-ka uskoo, että mahdolliset lähitulevaisuuden jätti-in-vestoinnit Itä-Lappiin tuo-vat tullessaan pienempiä ja suurempia mahdollisuuksia yritystoimintaan.

Yrittäjien neuvonnan ja tukemisen lisäksi hänen tehtäväkenttäänsä kuuluu lähetin osa, jotta viestit kunnan ja yrittäjäkentan välillä kulkevat sujuvasti. Päätäjien on tiedettävä mitä kentällä halutaan.

Kristallipalloa Nieme-lällä ei pöydänkulmallaan ole, mutta hän uskaltaa pyynnöstäni ennustaa, että tyhjiä liiketiloja olisi ensi vuoden lopulla vähemmän kuin nyt ja palvelupuolelle matkailuun olisi tullut uu-sia yrittäjiä.

www.salla.fi/
Elinkeinoimi

KATJA PALMQVIST

Pieni opisto tarjoaa monipuolisuutta

Kansalaisopiston ryhmät aloittavat kokoontumisen joulutauon jälkeen jälleen viikolla kaksi. Ilmoittautu-minen on jo alkanut, joten kevätlukukauden opin-tosuunnittelu kannattaa aloittaa heti.

Kädentaidoissa pienen opiston etuja on se, että samalla kurssilla voi olla opetuksessa useita eri tek-niikoita ja monentasoisia oppilaita. Opettajalta tämä vaatii monipuolisuutta.

–Laatu edellä mennään, sillä käsityöt eivät ole nopeuskilpailu, toteaa yli 30 vuotta opettanut tekstiili-työnopettaja Pirjo Santala.

Kurssien tavoitteena on edistää oppijan tietoja ja taitoja.

–Opistossa annetaan vinkejä ja paljon niksejä, joita harjoitellaan myös kotona.

Ideoita Santala toivoo kuitenkin myös oppilail-taan, joten tullessaan kurs-sille voi napata mukaansa työn, jonka haluaisi oppia tekemään. –Meillä on ol-lut puhetta myös kesken-eräisten töiden näyttelystä, mutta sitten iski innostus saattaa ne loppuun, joten

ehkä tulevaisuudessa, hän nauraa.

Ryhmän ja opettajan tukea tarvitaan

Sallalainen Hertta Mai-jala on kulkenut Sallan

kansalaisopiston kädentai-tokursseilla kymmenisen vuotta ja hallitsee useita eri tekniikoita. –Nyt syksyllä tein tilkkutyönä päiväpeit-teen, ja siinäkin opettaja oli iso tuki ja ideoija, Maijala kiittelee ja kertoo, kuin-

ka värivalinnat selkenivät opettajan avulla.

Ryhmän tuki on tärkeä ja yhdessä tekeminen palkit-see. Tavoitteena Maijalalla on alkaessaan se, että saa työn valmiiksi on vielä tyytyväinen siihen.

Syksyn aikana tekstiili-töissä opeteltiin ompelun, kutomisen ja virkkauk-sen lisäksi muun muassa makrameeta, Hardanger-kirjontaa, useita eri kanta-päämalleja villasukkiin ja vanhojen käsitöiden kier-

rättämistä.

Santalan mukaan ke-vätkaudella opetellaan valmistamaan Kuolajär-ven kesäpuku ja tekemään paulanauhoja. Ja jotta ei unohtuisi, että mitä sitä jo osataan, ovat Näppärät Nä-pit perustaneet blogin, josta voi aina palauttaa mielensä, että mitä kaikkea sitä jo osataankaan!

Näppärät Näpit -blogia voi seurata osoitteessa: napparanapit.blogspot.fi

KATJA PALMQVIST

Lisätietoja kansalaisopis-ton kursseista www.salla.fi/ kansalaisopistopalvelut

Tekstiityönopettaja Pirjo Santala (vas.) muistuttaa, että kurssille ovat tervetulleita myös vasta-alkajat. Opiskelija Hertta Majala haluaa oppia ja kokeilla uutta.

” Käsityöt eivät ole nopeuskil-pailu.

Sukkien varteen neulottavat pallukat ristittiin Näppä-reissä näpeissä Salmivaaran pallukoiksi.

Joulunavaus Sallassa

Jouluvalot syttyivät valaisemaan kaamoksen pimeää. Päivä alkoi mukavalla vierailulla päiväkodilla, kun Joulupukki, Muori ja Tonttu-Tomera poroineen tepsuttelivat lasten luo. Lasten iloisia ilmeitä lisäsi vielä Laulava Pupujussi, joka loikki piilostaan keskelle päiväkodin leikkipihaa. Tuokio lasten kanssa sujui leikkien ja laulaen joululauluja, joululahjatoiveet kuiskuteltiin Joulupukin korvaan ja Muorin korista jokainen

sai vielä suunsa makeaksi. Joulupukki ja Tonttu-Tomera kävelivät kylän raittia kunnanviraston kautta Rajakievärille, jossa lapsukaiset saivat käydä tapaamassa päivän suurta kohokohtaa, itse Joulupukkia.

Laulava Pupujussi viihdytti vuoroaan odottavia lapsia ja aikuisia kievarin pirtissä ja Elina tarjoili glögiä ja pipareita kaikille. Muori oli liikkeellä kylän kauppaliikkeissä

vieden iloista joulumieltä kaikille, jotka kohdalle sattui. Oli hienoa seurata, kuinka kaupat olivat valmistautuneet tulevaan joulukuun, kaikkialla loistivat jouluvalot, tonttuja näkyi kurkistelevan ovensuissa.

Illan hämärtyessä syttyivät piholle lyhdyt ja kynttilät, Salla avasi joulun. Muori kiittää kaikkia teitä, jotka täyttitte toiveen sytyttää lyhdyt piholle.

JOULURESEPTTEJÄ

Jouluvehnäset

5 dl maitoa
50 g hiivaa
1 rkl kardemummaa
1 tl suolaa
2 munaa
200 g sokeria
200 g voita
vehnäjauhoja
voiteluun munaa ja koristeiksi rusinoita

Valmista pullataikina tavalliseen tapaan ja anna kohota. Jaa taikina yhtä suuriin osiin ja leivo erimallisia joulupullia. (tonttuja, pukkeja yms.) Anna kohota, voitele ja paista.

Tähtipullat

250 g voita
2 dl sokeria
1 dl perunajauhoja
350 g vehnäjauhoja
½ dl lämmintä vettä

Sekoita pehmeä voi ja sokeri, lisää muut aineet oheisessa järjestyksessä. Anna taikinan kovettua kylmässä, kaaviloi ohueksi levyksi. Ota taikinasta muotilla tähtiä ja nosta ne kohonneiden pikkupullien päälle. Voitele pullat tähden ympäriltä ja paista.

Unelma piimäkakku

3 dl piimää
1 muna
1 ½ dl sokeria
1 ½ dl siirappia
2 tl kanelia
1 tl inkivääriä
½ tl pomeranssikuorta
1 tl neilikkaa
2 tl kardemummaa
1 dl rusinoita
5 dl vehnäjauhoja
1 tl soodaa
125 g sulatettua voita

Sekoita kaikki aineet ja paista rengasvuossa 175 asteessa n. tunti.

Eevan kakku

200 g margariiniä
3 dl sokeria
2 munaa
5 dl vehnäjauhoja
1 2/3 dl maitoa
1 tl vaniljasokeria
1 tl leivinjauhetta

Margariini ja sokeri vatkataan vaahdoksi, tähän lisätään munat yksitellen. Sekoita leivinjauhe ja vaniljasokeri jauhoihin ja lisää vuorotellen maidon kanssa taikinaan. Paistetaan vienteisessä lämmössä n. 1 ½ tuntia.

Liikunta- ja kulttuuritarjontaa Sallassa

Sallan kirjasto

Postipolku 5, palvelee maanantaista torstaihin kello 10–18 ja perjantaisin kello 10–17. Lauantaisin ja sunnuntaisin kirjasto on suljettu.

23.12. avoinna kello 10–16
24.-26.12. suljettu
31.12. avoinna kello 10–16
1.1. suljettu
6.1. suljettu

Lehtienlukusali

palvelee joka päivä omatoimiasiakkaita kello 7–21. Kulkulupa- ja tarvitaan Lapin kirjastokortti ja henkilökohtaisesti Sallan kirjastosta haettava salasana. Henkilötodistus mukaan!

Kirjastoauto Lukutokan

tarkat reitit ja aikataulut salla.fi -sivulta!

Nuorisotila Noriksen

Nuorisotila Noris sijaitsee vapaa-ajan-talo Sallansuussa ja siellä voi pelata pingistä, biljardia, tietokonepelejä ja harrastaa musiikkia. Sunnuntaisin ja maanantaisin suljettu!
Avoinna tiistaisin kello 14–20, keskiviikkoisin kello 14–19. torstaisin kello

14–20, perjantaisin ja lauantaisin kello 16–22. Suljettu 24.–28.12. ja loppiaisenä 6.1.

Sallan sota- ja jälleerakennusajan museo

Savukoskentie 12, palvelee tiistaista lauantaihin kello 10–17. Maanantaisin suljettu!
Liput 5€/3€. Museokortti käy.

21.12. poikkeuksellisesti avoinna 10–17
23.12. avoinna kello 10–16
24.-25.12. suljettu
26.12. ja 28.12. poikkeuksellisesti avoinna kello 10–17.
28.12. poikkeuksellisesti kello 10–17
31.12. avoinna kello 10–16
1.-2.1. suljettu
6.1. suljettu

Keilahalli

Teollisuustie 4, avoinna tiistaista torstaihin kello 14–20 ja perjantaina lauantaihin kello 14–21. Sunnuntaisin ja maanantaisin suljettu! 24.12. suljettu, mutta 25.12. ja 26.12. tervetuloa keilamaan kello 14–21!

Salla Ski Resort

Revontulentie 7, on avoinna koko kauden ajan tiistaisin ja perjantaisin kello 10–19. Ajalla 9.1.–12.2. muina päivinä kello 10–17 ja 13.2.–8.4. muina päivinä kello 10–18.

19.12. lähtien avoinna kello 10–18 8.1. saakka
24.12. avoinna kello 10–15
25.12. avoinna kello 12–19
26.12. avoinna kello 10–18
1.1. avoinna kello 12–19
6.1. avoinna kello 10–18
Lisätietoja: 016-837 711
Latu- ja rinnetiedot: ski.salla.fi

Jäähalli

21.-23.12. kello 12–14.30 yleinen luisteluvuoro
kello 14.30–17 yleinen mailavuoro suljettu
24.-25.12. kello 12–14.30 yleinen luisteluvuoro
kello 14.30–17 yleinen mailavuoro suljettu
26.12. kello 12–14.30 yleinen luisteluvuoro
kello 14.30–17 yleinen mailavuoro suljettu
27.12. kello 12–14.30 yleinen luisteluvuoro
28.12. ja 30.12. kello 14.30–17 yleinen mailavuoro
kello 13–15.30 yleinen luisteluvuoro
kello 15.30–18 yleinen mailavuoro suljettu
31.12.–1.1. kello 10–12 yleinen luisteluvuoro
9.–10.1. kello 10–12 yleinen luisteluvuoro

Joulupukki ja Muori suosittelevat museokauppaa erinomaisena
LAHJA-AITTANA!

Aukioloajat:
ti - la
10:00-17:00

Kirjakauppa
Uutuuksia mm. Jätetyt kodit, tuhotut sillat Lapin Kaskukirja II

Suklaakauppa
Ihanat Suojärven Suklaatilan käsintehty suklaat

Nostalgikauppa
Wendelinin ja Koivun perinteiset joulukortit

Sallan sota- ja jälleerakennusajan museo
MUSEOKAUPPA
www.salla.fi/museo
Savukoskentie 12, 98900 SALLA
puh. 040 579 0762, museo@salla.fi

LAPIN KASKUKIRJA I-II
35€

Kansanperinnettä sellaisessa muodossa, että sitä lukee ilokseen! Ykkösosan lukeneelle II osa, joka on ilmestynyt viime kuun alkupuolella.

MUKIT 10€

Vanhan ajan traktori tai mopo nyt seurana aamukahvipöydässä. Konemiehen tai -naisen lahja verraton.

KARAHVI JA SNAPSILASIT 40€

Laatutuote, jolla taattu paikka kirjahyllyssä. Isänmaan ystäväälle juhlahetkiin.

PARTATONTTU 13€
JA SAIPPUA 4€

Tonttu saunakamariin tai kuistiin tervehtimään jouluvieraita. Saippua pukinkonttiin tai joulusaunaan.

HYLSYKYNÄ 25€

Ammuntaa tai metsästystä harrastavalle oiva lahja, sillä tällä kynällä kelpaa raapustaa nimensä paperiin kuin paperiin. Kotimaisen puun ja metallin liitto on loistava!

Kuva: Sallan sota- ja jälleerakennusajan museo

Ruotsin tarinat niteeksi

Suuriin Ruotsiin muuttovuosien 1960- ja 1970-luvulla asettuneen muuttohupin ykköskuntana Sallan kunta järjesti Suuri Ruotsiin muutto -teemalla tapahtuma- ja tarinavuoden.

Teemavuoden käynnisti Suuri Ruotsiin muutto-tarinakilpailun, joka oli kaikille avoin, edellyttäen ennen julkaisematonta tarinaa, jonka pituus

oli enintään viisi sivua. Kirjoituskilpailuun saapui osallistumisajan puitteissa 15 kirjoitusta. Kertomukset olivat hyvätasoisia, kerronnaltaan sekä dokumentaarisia että ajankuvaa avartavia.

Tarinat lähetettiin luettavaksi raadille, johon kuuluivat puheenjohtajana Leena Hautajärvi, Tapani Niskala, Pirjo Maunu, Seija Tiihonen ja Maria Tennilä.

Neljä parasta tarinaa palkittiin rahapalkinnolla. Palkitut tarinat olivat nimeltään Alku, Suuri Ruotsiin muutto 60-70 -luvulla, Sisulla Ruotsiin sekä Olen syntynyt Sallassa.

Nyt tarinoista on painettu julkaisu, jota myydään Sallan sota- ja jälleerakennusajan museossa. Julkaisun hinta on 15 euroa.

Miten varautua toimintakyvyn heikkenemiseen?

Edunvalvoja

-maistraatti selvittää hakemuksen tai ilmoituksen perusteella, onko tarvetta, jos henkilö itse hakee edunvalvontaa ja kykenee ymmärtämään edunvalvonnan
-käräjäoikeus määrää, mikäli henkilö ei kykene ymmärtämään edunvalvontaa tai hakemus on tullut joltain muulta kuin henkilöltä itseltään
-joka neljäs vuosi maistraatti selvittää, onko tarpeellista jatkaa edunvalvontaa
-edunvalvojan selvittävät tilit maistraatille edunvalvonnan alussa ja lopussa, mutta myös vuosittain

Edunvalvontavaltuus

-valtuutetaan henkilö, jolta on etukäteen pyydetty suostumus, hoitamaan asioita sitten, kun itse ei enää niitä kykene hoitamaan
-ei voida laatia enää, jos henkilön kyky hoitaa omia asioita on selkeästi heikentynyt eli on oltava "täysissä sielun ja ruumiin voimissa"

Hoitotahto I. hoitotestamentti

-määräys siitä, miten haluaa omassa hoidossaan kunnioitettavan omia elämänarvojaan ja vakaumustaan
-tehtävä heti esimerkiksi muistisairausdiagnoosin jälkeen "täysissä sielun ja ruumiin voimissa"

Omaishoitaja

-henkilö, joka huolehtii läheisestään, kun tämä ei enää selviydy arjestaan
-etiöomaishoitaja ei ole läsnä koko ajan vaan tarvittaessa hoitaa muun muassa lääkärikäynnit, poliklinikakäynnit, lääkityksen yms. ja pitää yllä verkostoa
-osa saa kunnalta tukea omaisensa hoitoon, osa ei

Testamentti

-tahdonilmaus omaisuutensa hoidosta kuolemansa jälkeen
-kirjallinen, kahden ihmisen todistama ja usein lakimiehen laatima, jotta täyttää vaatimukset
-voi sisältää määräyksiä hautajaisista

Valtuutus asioiden hoitamiseen

-puoliso tai lapsi voi hoitaa esimerkiksi puolisonsa tai vanhempiansa asioita suullisella tai kirjallisella valtakirjalla
-ei tarvita raskasta edunvalvontaa!
-edellyttää tarkkaa tositteiden säilyttämistä, jotta ei synny epäselvyyksiä esimerkiksi sisarusten tai sukulaisten kesken
-Kela-asioiden hoitoa varten esimerkiksi toistaiseksi voimassa oleva valtakirja Kelaan
-tilinkäyttöoikeus pankkiasioiden hoitamista varten pankkiin
-ei käteiskassoja tai -nostoja kuin poikkeustapauksissa
Lisätietoa: www.maistraatti.fi, www.muistiliitto.fi, www.omaishoitajat.fi, www.thl.fi

Jätetyt kodit, tuhotut sillat

Onkohan missään muussa maassa kirjoitettu yhtä paljon sotakirjoja kuin Suomessa? Moni onkin luullut, että jokainen arkistolaatikko sillä saralla olisi jo käännetty ja kaikki mahdollinen tuotu julki. Luulo ei ole tiedon väärä ajateltiin Kustannusosakeyhtiö Otavassa, kun sieltä tuli pyyntö tietokirjailija ja toimittaja Veikko Erkkilälle tehdä uusi kirja Lapin sodasta.

Erkkilä on saanut kansainvälistä mainetta tutkiessaan Neuvostoliiton Suomeen tekemiä partisaani-iskuja. Vuonna 1998 hänelle myönnettiin tiedonjulkistamispalkinto teoksestaan Vaiettu sota.

Otavaalta tulleen puhelun jälkeen Erkkilä mietti ja hieman empikin, aikataulu olisi tiukka ja urakka yhdelle kirjoittajalle suhteellisen suuri. Nyt jos koskaan tuli aika pirauttaa kaverille. Erkkilä otti yhteyttä hyvään ystävänsä, filosofian tohtori, tutkija Pekka Iivariin, joka oli asian kuultuaan heti valmis kirjan tekoon. Miehet olivat tutustuneet kaksikymmentä vuotta aikaisemmin Sallassa järjestetyn kansainvälisen Salla-95 veteraanitapahtuman yhteydessä. Erkkilä oli silloin järjestämässä venäläisiä veteraaneja ja partisaaneja Sallaan ja kuten arvata saattaa, oli aihe arkaluontoinen. Erkkilä

purimaita.

Kirjailijoiden mukaan ratkaisevia arkistolähteitä oli Venäjän sosiaalipoliittisen historian arkisto Moskovassa ja Venäjän puolustusministeriön keskusarkisto Moskovan lähellä Podolskissa. Petroskoin yliopiston sotahistoriantutkijat ovat olleet suurena apuna kirjan teossa, ilman heidän apuaan Venäjän arkistot eivät olisi edes auenneet. Venäjällä tuli tutkijoille ilmi se, että vaikka Suomessa Lapin sota on jokseenkin koluttu ja kulunutkin aihe, Venäjällä siitä ei tiedetä juuri mitään. Venäjällä halutaan edellisen teoksen Viimeinen aamu avustajana.

oli ottanut yhteyttä turvallisuus- ja suojeluasioissa Iivariin, joka toimi tuolloin suojelupoliisin päällikkönä Rovaniemellä. Pekka Iivari on toiminut myös Erkkilän edellisen teoksen Viimeinen aamu avustajana.

Yhdessä Erkkilä ja Iivari päättivät ryhtyä urakkaan ja tehdä kirjan. Kirjaa työstettiin hakemalla uutta ja ennen julkaisematonta tietoa Lapin sodasta.

Erkkilä ja Iivari ovat saaneet kirjaansa arkistoinen Suomesta, Saksasta ja Venäjältä mutta myös Norjasta, Oslon valtionearkistosta ja Lakselvin maakunta-arkistosta sekä Ruotsissa, Härnösandissa sijaitsevasta valtionearkistosta. Kirjailijoille olikin yllättävää, että Ruotsin ja Norjan arkistoja on tutkittu suhteellisen vähän eikä sota-ajan kokeneita ihmisiä siellä ole juurikaan haastateltu, vaikka sota kosketti kipeästi myös naa-

toaineistosta huolimatta kirjan sisältö perustuu suurilta osin sodan kokeneiden tavallisten ihmisten kokemuksiin ja kohtalon kiemuroihin. Aikalaisten kertomukset ovat meille jälkipolville hiuksia nostattavaa luettavaa. Sodan jyräämien ihmisten rinnalle on teoksessa nostettu myös kotieläimet, joiden kohtalot jäivät usein varsinkin sotakirjoissa vähäisiksi sivujuoniksi.

Kirjan teksti ei ole mitään tilastollista kapulakieltä vaan jouhevaa ja helppoa luettavaa. Kirjassa on yli 400 sivua asiaa sekä monipuolinen ja ennen julkaisemattomia kuvia sisältävä 24-sivuinen kuvakooste. Jätetyt kodit, tuhotut sillat on oiva lukupaketti historiasta kiinnostuneelle tai ihan kenelle tahansa hyvästä kirjallisuudesta pitävälle. Kirjaa voi ostaa esimerkiksi Sallan sota- ja jälleenrakennusajan museosta hintaan 30 euroa.

Tervetuloa Sallan museolle tutkimaan museomyymälän antia ja etenkin kohtuullisen hyvää kirjavalikoimaa, sieltä löytyvät Jätetyt kodit ja Tuhotut sillat, mutta myös muuta kirjallisuutta laidasta laitaan, uutta ja vanhaa, aina keittokirjoista historiateoksiin.

JARKKO SIPOLA

Madame Punasukka katsoo vuoteen 2016

Hiirenpolut risteilevät nyt siihen malliin, että maailmalla saadaan varautua moniin, ei aina niin mukaviin, tapahtumiin, sen sijaan Sallan alueen vuosi näyttää suhteellisen rauhalliselta. Valkeaa valoa saadaan puhdistamaan maailmaa. Kiinteistöhoitajilla riittää työtä ja sehän on pelkästään iloinen asia, kun taas asukkailla liikkuminen, esimerkiksi luonnossa, saattaa muuttua hankalaksi valtavien lumihankien myötä. Luonnossa liikkua kannattaa pitää silmänsä auki, sillä siellä saattaa liikkua haltijoita.

Työllisyys kunnan väestön keskuudessa on muuttumassa parempaan suuntaan, kun kuntaan ja lähialueille saadaan luotua uutta yritystoimintaa, onhan kunnassa toimiva elinkeinopuolen toimija, joka on käärynnyt hihat ja alkanut töihin. Kuntapuolella saadaan alkaa valmistautumaan suuriin muutoksiin, jotka vääjäämättä tulevat muuttamaan isoja asioita varsinkin talouspuolella. Nyt on korkea aika

alkaa sanoista tekoihin ja suunnitelmista suorittamiseen joka puolella. Tuloksia tullaan näkemään vuoden parin sisällä.

Valoisaa kevättä kohden mentäessä elämä alkaa vilkastua, paljon vieraita tullaan näkemään katukuvassa. Kuntalaisten keskuudessa viriää vilkasta keskustelua ympärillä tapahtuvista asioista, joihin jokainen haluaa myös vaikuttaa.

Hiirenpolut osoittavat, että säästävällä asenteella päästään eteenpäin tiukoistakin tilanteista ja hyviä asioita saadaan toteutuksen asteelle saakka.

” Kuntalaisten keskuudessa viriää vilkasta keskustelua ympärillä tapahtuvista asioista.

Luonto tarjoaa lukuisia aiheita

–Maalaan öljyväreillä, koska öljyväri antaa anteeksi, toteaa sallalainen harrastelijataiteilija **Tuula Rissanen**. Usein Rissanen maalaukset syntyvät siveltimen sijaan veitsellä, jolloin jälki on rosoista ja sävyt saavat eri vahvuuden jokaisella vedolla. Maalin kuivuttua pintaa voi parannella uudella maalikerroksella tai maalata vaikka kokonaan uusiksi.

–En mielellään maalaa mallista, sillä en halua jäljentää, vaan aiheet nousevat mielikuvistuksestani ja muistoistani.

Liikkuessaan luonnossa taiteilija katselee ympäristöä sillä silmällä, että sävyt, valot ja varjot jäävät muistiin. Kesäisin teokset syntyvät kodin parvekkeella, mutta talviaikaan maalausten aloittaminen vaatii suuremman operaation olohuoneessa.

–En osaa maalata pöytätelineellä vaan maalaan lattialla seisovalla maalaustelineellä, sillä minun on aina astuttava taakse päin ja katseltava teosta kauempana, hän selvittää.

Trilogia-triptyykki vaatii pääsyä harrastelijataiteilija Tuula Rissanen tyttären seinälle.

Teokset vaativat oman rauhan

Harrastuksen Rissanen aloitti Sallan kansalais-

opistossa 1990-luvun loppupuolella, jolloin **Taisto Vierikko** opetti taideaineita. Ryhmiä oli hänen mukaansa parhaimpina

aikoina kolme ja innostus kova.

–Teimme oman tilan, kun muutimme Vallovaarasta Sallansuuhun, hän muistelee ja kertoo, että kävi usein maalaamassa muiden jo lähdettyä kotiin. Hyvät harjoitukset

” Liikkuessaan luonnossa taiteilija katselee ympäristöä sillä silmällä, että sävyt, valot ja varjot jäävät muistiin.

ja innostavat opettajat saivat hänet jatkamaan, mutta nykyään hän maalaa kotonaan yksin. –Tarvitsen ehdottomasti oman rauhan.

Rissanen päätyi pitämään ensimmäisen oman näyttelynsä Rajakievarissa tänä vuonna syys-lokakuun vaihteessa. Aiemmin hänen töitään on ollut esillä muun muassa kansalaisopiston näyttelyissä. –Näyttelyn pitäminen omalla paikkakunnalla tuntui arveluttavalta, hän naurahtaa ja jatkaa, että palaute oli kuitenkin myönteistä ja muutama teos vaihtoi omistajaa.

Asunnossaan Rissasella on kymmenkunta teosta, mutta suurin osa hänen maalauksistaan on päätyneet omien lasten, sisarusten tai vanhempien kodin seinille. Sukulaiset vaihtavat tauluja myös keskenään, sillä elämäntilanteet muuttuvat.

Suuri tukija on Rissanen mukaan ollut myös edesmennyt isä. –Äitini piti kovasti näyttelyssä olleesta Ranta-teoksesta, joten se päätynee hänen seinälleen, Rissanen lupaa.

KATJA PALMQVIST

Inspiraatio katoaa kaamokseen

Kankaiden maalaaminen, akvarellit, öljyväretyöt ja keramiikka ovat sallalaisen harrastelijataiteilija Rauni Päiväniemen tapa tallentaa ympärillä olevaa maailmaa. Kaamosaikana hän kuitenkin myöntää tuntevansa itsensä alavireiseksi, sillä värit puuttuvat luonnosta ja valo on vähissä.

–Nyt joutaisi tekemään vaikka mitä, mutta kun ei innosta, Päiväniemi nauraa.

Karhunkierroksen luontokeskukseen Hautajärvelle hän koosti näyttelyn syksyn aikana akvarelli- ja öljyväretyöistään, ja siihen kävi tutustumassa kymmeniä ihmisiä.

Keramiikka ja keloja

Luonto, kasvit ja puut, ovat Päiväniemen lempiaihteita. Taiteen tekemisen hän aloitti 20 vuotta sitten kouluttautuessaan Kankaanpäässä askarruttajaksi. Töitä löytyi vanhainkodilta ja kansalaisopistolta, mutta

inspiraation omiin töihinsä hän myöntää saaneensa kansalaisopiston opettajana toimineelta Taisto Vierikolta.

–Olen honka- ja kelomaalari, sillä tykkään puista ja kivistä.

Myös japanilaisen Raku-keramiikan tekeminen sopii hänelle, koska lopputulokset on monivivahteinen, rosoinen ja ennalta-arvaamaton.

Työskentelytilat Päiväniemellä on kotonaan Oulangassa omakotitalon yläkerrassa.

KATJA PALMQVIST

Seuraava taide näyttely Rauni Päiväniemellä on suunnitelmassa ensi kesänä.

”**Jatkossa
Matti aikoo
siirtää
osaamistaan
seuraavalle
sukupolvelle
olemalla mukana
tehtävissä
töissä.**

Uusi sukupolvi ottaa metsätilan vastuulle

Hautajärvellä Alanteen tilaa pitävät yrittäjät **Tarja** ja **Matti Kalliainen** tekivät sen, mistä monilla tiloilla vain puhutaan. He ottivat sukupolvenvaihdoksen puheeksi kahden tyttärensä kanssa ja lähtivät yhdessä hakemaan tietoa useista eri lähteistä. –Osallistuin sukupolvenvaihdosta käsittelevään koulutukseen jo muutama vuosi sitten, ja jouduin huomaamaan, että tietoa on tarjolla, mutta aina se ei ole oikeata, toteaa emäntä Tarja Kalliainen.

Isäntä Matin mukaan aikuiset tyttäret eivät painostaneet heitä päättämään vaan totesivat, että tehkää mitä haluatte tilan kanssa. Ajan kuluessa päätös kypsyi, ja Matti aikoo jäädä eläkkeelle ensi vuoden alusta, mutta Tarja jatkaa vielä työelämässä. Tilanpitoa heille kertyy yli 30 vuotta.

–Maitotilan pitämistä

jatkamme näillä näkymin vielä maaliskuulle, mutta metsät ja pellot siirrämme Kristiinan ja Katjan hallintaan mahdollisimman pian.

Luopumispäätös tehtävä ajoissa

Tyttäret **Katja** ja **Kristiina Kalliainen** myöntävät, että vanhempien päätös luovuttaa tilan metsät ja pellot heidän vastuulle tuli yllätyksenä. –Ollaan me siellä oltu raivaamassa ja istuttamassa, he kertovat, ja ennenkuin ehtivät liikaa miettiä omistamista ehtii Matti-isä jo selvittää, että aikoo olla mukana neuvomassa eri vaiheissa.

Tilan metsänhoitotyöt on tehty ajallaan ja pariskunta kehuu paikallista metsähoitoyhdistystä, jonka kautta tieto on kulkenut hyvin. Matti koulutti aikoinaan itseään esimerkiksi puun-

myynnissä, ja se kannatti, sillä metsäfirman mittamiehet joutuivat myöntämään virheensä isännän vaatien oikaisua. Jatkossa hän aikoo siirtää osaamistaan seuraavalle sukupolvelle olemalla mukana tehtävissä töissä, ja Kristiinan leikki-ikäinen **Wilma-tytär** kuunteleekin herkällä korvalla perheen keskustelua metsäasioista.

–Se luopuminen on tässä se ydin, ja sitten voi todeta, että kylläpä helpottaa, Matti naurahtaa.

Asumisoikeuden pariskunta jättää itselleen ja vaihtoi yhden metsäpalkan Sallan yhteismetsän osuuksiin. Ennen lopullisia paperitöitä on edessä vielä pitkä keskustelu verottajan kanssa, sillä aina asiat eivät mene niin kuin on suunniteltu.

–Verottajan suhtautuminen yllätti, Tarja toteaa ja kertoo, että luonnoskaup-

pakirjalla kannattaa hakea sitova päätös verottajalta, jotta välttyy yllätyksiltä.

Vanha isäntäpari neuvoi ja auttoi

Alkukesästä 1984 nykyinen isäntäpari otti Alanteen tilan hoitoonsa Tarjan vanhemmilta. Vuosi oli karkausvuosi, kuten ensi vuosikin on. Dynastia-saippuasarja alkoi pyöriä ruudussa ja Ronald Reagan valittiin Yhdysvaltojen presidentiksi.

–Olin kahdeksan vuotta Ruotsissa töissä, ja palatuani otimme tilan, Matti kertoo. Tarjan mukaan vanhemmat määräsivät sisaruksille maksettavan summan, ja jokainen markka maksettiin.

Vanha isäntäpari ohjasi heitä tilanpitoon, ja suurin muutos oli edessä kymmenen vuoden kuluessa Suomen liittyessä

Euroopan unioniin vuonna 1995. Unionin maatalouspolitiikka saakin sapiskaa Matilta, sillä se on ollut poukkoilevaa.

–Tämä byrokratia kuitenkin kuuluu tähän, hän toteaa ja kertoo, että peltoja on viljeltävä luopumisen jälkeen vielä viiden vuoden ajan, jonka jälkeen ne saa laittaa vuokralle. Jokaisella aikakaudella on omat lakinsa ja pykälänsä.

Ja mitä tilalla aiotaan tehdä uuden sukupolven ottaessa vastuun karkausvuonna 2016? Hetken hiljaisuuden jälkeen Kristiina toteaa, että vanhempiin on tarkoitus tukeutua ainakin alkuvaiheessa.

–Onhan se vastuun ottaminen sitä, että miten pystyisi parhaiten hoitamaan edellisten sukupolvien perintöä.

KATJA PALMQVIST

METSÄARVIO

Ensisijaisena selvityksenä metsän arvosta käytetään metsäammattilaisen laatimaa tilarviota ja toissijaisena metsäsuunnitelmasta tehtyä laskelmaa.

Tietojen hankkiminen ei ole yleensä tarpeen vähäisistä metsäalueista, joka Lapissa alle 60 ha.

Mikäli arvostuksen perusteeksi ei ole tilarviota tai metsäsuunnitelmaa, tilan arvo voidaan määrittää verohallituksen perintö- ja lahjaveroituksen mukaisilla arvoilla, jotka ovat Lapissa: metsämaa 1100 €/ha, kitu- ja joutomaa 50 €/ha.

KAUPPA

Kauppa voidaan toteuttaa yli ¾-osa hinnan tai ¾-osa hintaan tai sen alle (lahjaluonteinen kauppa).

Mikäli kauppa tehdään yli ¾-osa hintaan ostajalle tulee ainoastaan varainsiirtoveron (4% kauppahinnasta) maksuvelvollisuus.

Mikäli kauppa tehdään ¾-osa hintaan tai sen alle, ostajalle tulee varainsiirtoveron lisäksi mahdollisesti lahjaveron maksuvelvollisuus.

LAHJA

Lahjan arvo muodostuu metsätilan käyvän arvon ja kauppahinnan erotuksesta.

Vastikkeeton luovutus, jolloin ei kauppahinnan maksua, eikä varainsiirtoveroa.

Lahjavero, jota voidaan eri keinoin minimoida.

Lahjasta annetaan lahjaveroilmoitus verottajalle (lahjaan liitetään samalta lahjoittajalta kolmen vuoden kuluessa saadut muut lahjat).

Omistus ratkaisee kuka antaa lahjan!

Käytä aina asiantuntijaa asiakirjojen laadintaan! Lähde: www.vero.fi

Yhteismetsän puu kelpaa vaativille kuluttajille

Sallan yhteismetsä on liittynyt FSC-metsäsertifiointiin* ensimmäisten yksityismetsien joukossa Suomessa. Sertifiointia tarvitaan, jotta puusta jalostettuja tuotteita saadaan kaupaksi esimerkiksi Iso-Britanniaan ja Aasiaan.

–Kuitupuuta on tällä hetkellä Lapissa markkinoilla aivan liian paljon. FSC-sertifikaatti helpottaa puukauppoja ja mahdollistaa paremman hinnan puulle tulevaisuudessa, kertoo toiminnanjohtaja **Tapio Sinkkilä**. Kuluttajat eri puolilla maailmaa ovat laatu- ja ympäristötietoisia, joten uuden standardin mukaan esimerkiksi kaikki kuollut puusto jätetään metsään ja erityishakkuilla käsitellään viisi prosenttia metsämaasta.

–Joka päivä meiltä lähtee noin kahdeksan rekkakuormaa puuta eri toimituskohteisiin, Sinkkilä laskee ja kiittelee 60-luvulla hyvää työtä tehneitä, jotka mahdollistavat nykyiset suuret toimitusmäärät. –Nyt on jatkettava samaan tapaan ja huolehdittava metsistä hyvin.

Sallan suurin veronmaksaja

Yhteismetsän osakkaaksi pääsee liittämällä metsätilansa yhteismetsään, jolloin saa vastineeksi tilan tuottoa vastaavan osuuden yhteismetsästä. Sallan suurimman veronmaksajan liikevaihto on ollut noin neljä miljoonaa euroa, josta osakkaille jaetaan osinkona osuuksien suhteessa

Sallan yhteismetsän monipuolisia asioita hoitavat Antti Lumijärvi (ylh. vas.), Tapio Sinkkilä, Marjaana Korpela, Pertti Kantola ja Vesa Tennilä.

vuosittain reilu miljoona euroa. Myös metsästyksen merkitys on suuri, sillä se tuottaa lähes kymmeneksen ylijäämästä.

–Yhteismetsän omistaminen pitäisi tehdä vaihtoehdoksi, jolloin kuka tahansa voisi rahaa sijoittamalla päästä yhteismetsän osakkaaksi, Sinkkilä esittää. Toistaiseksi vain harvoissa yhteismetsissä otetaan vastaan sijoituksia, jolla ostetaan metsää, joka sitten liitetään yhteismetsään.

Tiloja yhteismetsälle tarjotaan säännöllisesti, ja tälläkin hetkellä tarjolla olisi kymmeniä metsätiloja, joiden yhteispinta-ala on tuhansia hehtaareja. Tila-arvion perusteella yhteismetsän hoitokunta tekee omistajille tarjouksen tilan liittämiseksi yhteismetsään, ja jos sopimukseen päästään on metsä jatkossa yhteistä aluetta.

–Lapissa metsät kasvavat noin 12 miljoonaa kuutiota vuodessa. Meidän kasvu ja hakkuumäärä on vuosittain noin 115 000 kiintokuutiota, Sinkkilä luettelee ja laskee, että määrä on lähellä optimia. Suurin toimija Kuusamon yhteismetsä hakkaa vuosittain yli 150 000 kuutiota.

Tuoton lisäksi yhteismetsä on paikallinen toimija, joka työllistää urakoitsija mukaan lukien noin 22 henkilöä.

KATJA PALMQVIST

* FSC eli Forest Stewardship Council, perustettu vuonna 1993.

Sallan yhteismetsä
Kuusamontie 25, 98900 Salla

- perustettu vuonna 1936
- omistaa noin 64 000 ha, josta noin 2500 ha suojeltu paikkakunnalla.

Ilmaiset neuvot jäsenille

Sallan metsänhoitoyhdistyksen uusi toiminnanjohtaja **Johanna Kaltiokumpu** odottelee ensi vuotta rauhallisella mielin. Metsätalouden tuet ovat muutoksessa, ja muutoksia on tulossa myös metsätilojen sukupolvenvaihdosten ehtoihin; vain muutos on pysyvä.

–Vielä ei ole tarkempia tietoja vuoden 2017 verohuojennuksesta metsätilojen sukupolvenvaihdoksen yhteydessä, hän joutuu toteamaan, mutta uskoo päätösten saapuvan ajoissa.

Juhannuksen jälkeen työssään aloittanut tuore metsätalousinsinööri on kotoisin Sodankylän Orajärveltä, mutta muutti aviomiehensä kanssa Sallaan ja myöntää viihtyvänsä

Toiminnanjohtaja Johanna Kaltiokumpu ja metsäneuvojat Kari Alatalo (oik.) ja Jouni Virkkula Sallan metsänhoitoyhdistyksestä ovat valmiita jakamaan osaamistaan metsäasioissa.

Uusi toiminnanjohtaja kertoo jatkavansa hyväksi havaittua linjaa jäsentapahtumien järjestämisessä. Seuraavaksi on vuorossa joulukahvit maanantaina 21.12. toimistolla.

–Kylissä järjestettävät jäsenillat käynnistyvät maaliskuussa, ja jäsenistölle on suunnitteilla kevätretki, Kaltiokumpu kertoo.

Sallan metsähoitoyhdistys on perustettu vuonna 1952, ja alueen metsätalouden keskikoko on noin 122 hehtaaria.

KATJA PALMQVIST

Douglas Pereira Freitas

Kuka olet ja mistä tulet?

–Olen brasilialainen Douglas Pereira Freitas ja työskentelen tällä hetkellä Sallan kansalaisopistossa opettaen englantia ja pizzeria Akkavaarassa. Olen valmistunut stuertiksi Brasiliassa ja työskennellyt hotellissa Porto Alegressa itärannikolla.

Millaista on olla ulkomaalainen Suomessa?

–Pitää olla avoin ja opetella suomen kieli, sillä se on todella tärkeää. Samoin pitää tehdä asioita, joita suomalaiset tekevät.
–Suomi on rauhallisempi maa kuin Brasilia, ja täällä jokaisella on oma tilansa.

Millaista vapaaehtoistyötä voisit kuvitella tekeväsi, jos maahanmuuttujia tulisi Sallaan?

–Voisin opettaa heille englantia ja sitä, että tiedän millaista on olla täällä, koska olen itsekin ulkomaalainen.
–Uskon, että myös suomen alkeiden opettaminen voisi sujua minulta, koska suomalainen opettaa erilailla, koska suomi on hänelle äidinkieli.

Ensi kesän olympialaiset 2016 järjestetään Rio de Janeirossa Brasiliassa. Millainen kaupunki se oikein on?

–Vaarallinen, mutta tosi kaunis kaupunki. Olen käynyt siellä kaksi kertaa, ja aiomme seurata tarkasti olympialaisia elokuussa.

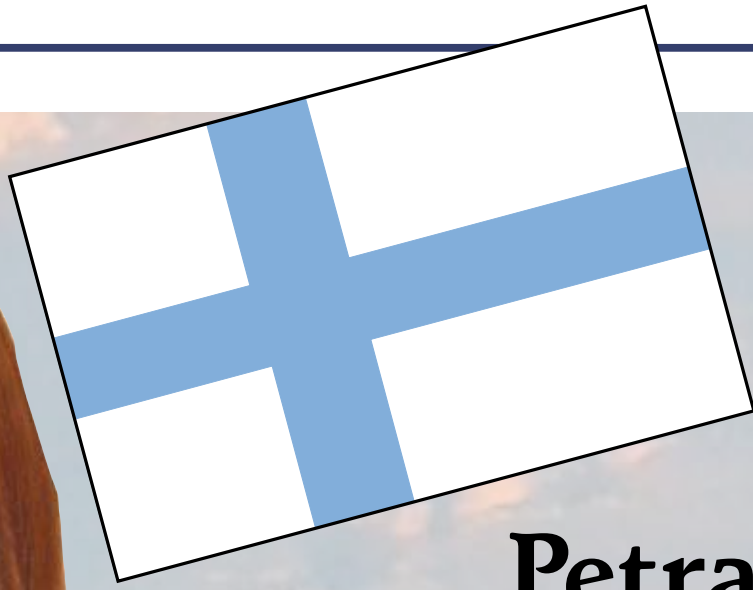

Onnittelemme perhetyöntekijä Tuija Vuorelaa!

Sallalaisten lasten ja perheiden kanssa työtä tekevä kunnan lastensuojelun perhetyöntekijä Tuija Vuorela on vuoden sosiaalitapaus Lapissa. Hän on luonut kuntaan uusia toimintoja hyvinvoinnin lisäämiseksi, mutta kehittänyt myös esimerkiksi Itä-Lapin seudullista perhetyötä ja vertaistuki-toimintaa yhdessä Kemijärven ja Pelkoseniemen kanssa.

–Kaikkea ei voi muuttaa ja auttaa, mutta onnistuminen on palkitsevaa kaikille, hän toteaa.

Vuorelan mukaan hänen työnsä on muun muassa keskustelua vanhempien kanssa, läksyjen tekemistä lasten ja nuorten apuna, talousasioiden hoitoa ja harrastuksissa tukemista. Työ on henkisesti raskasta, sillä usein asiat ovat menneet vaikeiksi ja tekemistä on paljon.

Petra Pereira Freitas

Kuka olet ja mistä tulet?

–Petra Pereira Freitas. Muutin Oulusta Sallaan vuonna 2011 ja lähdin viime vuonna Brasiliaan vapaaehtoistyöhön, missä tapasin Douglasin. Koulutukseltani olen laulaja ja opetan Sallan koulukeskuksessa musiikkia ja Sallan kansalaisopistossa laulua.

Millaista oli olla ulkomaalainen Brasiliassa?

–Muuttaminen ja sopeutuminen Brasiliaan tuntui helpolta. Ehkä siksi, että olin vapaaehtoistyössä sosiaalialan tukikeskuksessa, ja heillä oli aiemminkin ollut ulkomaalaisia töissä.

–Toisaalta alussa en päässyt sisälle yhteiskuntaan, koska en osannut portugalin kieltä ja välillämme oli kielimuuri. Opittuani kielen pääsin kiinni paikalliseen kulttuuriin.

Millaista vapaaehtoistyötä voisit kuvitella tekeväsi, jos maahanmuuttajia tulisi Sallaan?

–Musiikkia ymmärretään kaikkialla maailmassa, joten ehkä jotain siihen liittyvää. Tai sitten vaan toisin esille sen, että millaista kokemusta itse sain asuessani toisessa maassa.

Oulu houkuttaa opiskelukaupunkina

Koska Sallan kylässä ei ole mahdollista opiskella ammatti- tai korkeakouluopintoja, joten sallalaiset nuoret joutuvat miettimään mihin kaupunkiin haluavat muuttaa halutessaan jatkokoulutusta.

Lähin ammattikoulu löytyy jo Kemijärveltä, mutta korkeakouluopintoja varten joutuu muuttamaan vähintään Rovaniemelle. Se onkin suosittu opiskelukaupunki sallalaisten nuorten keskuudessa muun muassa läheisen sijaintinsa vuoksi, mutta paljon nuoria muuttaa myös Ouluun opiskelemaan.

Oulu voi olla myös suuruutensa takia Rovaniemeä houkuttelevampi vaihtoehto, sillä siellä on enemmän ja monipuolisempaa koulu-

tustarjontaa.

Eerika Hänninen, 21, opiskeli ensin kaksi vuotta Kainuun konservatoriolla Kajaanissa ja muutti Ouluun tänä syksynä opiskelemaan Oulun yliopistoon musiikkikasvatusta. Hänelle jo Sallassa asuessa Oulu oli hyvin selkeä vaihtoehto tulevaisuuden asuinpaikaksi ja kertookin viihtyneensä hyvin.

–Varmasti suurin syy miksi muutin Ouluun oli tämä ala. Samaa alaa voi opiskella myös Jyväskylässä ja Helsingissä, mutta Oulusta minulla oli kaikkein positiivisin kuva. Lisäksi täällä on paljon kavereita ja sukulaisia. Ja totta kai vaikutti myös se että Oulu on lähimpänä Sallaa, Hänninen kertoo.

Oulusta on Sallaan matkaa noin 330 kilometriä, ja matkan taittaa autolla noin neljässä tunnissa. Julkisilla välineillä menee luonnollisesti kauemmin. Matka on sen verran pitkä, että harva jaksaa lähteä takaisin kotipaikkakunnalleen joka viikonloppu.

Opiskelijakaupunkina Oulu kuitenkin tarjoaa nuorille aikuisille paljon tekemistä, joten viikonloput saa siellä kulumaan varsin hyvin. –Mielestäni parhaita puolia ovat varmasti samanhenkiset ihmiset. Tämä on todella hyvä opiskelukaupunki, sillä täällä on paljon erilaisia oppilaitoksia ja aloja joita voi opiskella.

–Täällä on opiskelijalle todella paljon tehtävää ja nähtävää, kuten opiskelijatapahtumia ja kulttuuritarjontaa, esimerkiksi keikkoja. Kävin juuri itse kuuntelemassa Oulun kaupunginorkesteria, Hänninen kehuu.

SOFIA HÄNNINEN

Sallan kunta onnittelee syksyn 2015 uusien ylioppilaita

Sallan lukion syksyn 2015 ylioppilaat
Korhonen Satu
Paavilainen Juha
Zhuravleva Anastasiia

Sallassa tapahtuu talvella

10.12.2015:	klo 18	Naiskuoron joululaulukonsertti Rajakievarissa
11.12.2015	klo 1-16	Joulumyyjäiset Rajakievarissa
12.12.2015:	klo 21	Tanssiorkesteri Nelituuli Sallatunturin Tuvilla
15.12.2015:	klo 18	Joululauluilta Kirjastolla
16.12.2015:	klo 18	Christmas Wish - Rimppeemmi esiintyy Poropuistossa
17.12.2015:	klo 18	Musiikkiopiston Joulukonsertti koulukeskuksessa
21.12.2015:	klo 17	Joulukonsertti Tähtitaivaskodalla Duo Sari & Airi
Viikolla 8 ja 9	klo 17 ti	Leivotaan torttuja ja to Rieskaa Rajakievarilla
02.03.2016:	klo 19	Lapin Kamariorkesterin konsertti Sallan kirkossa
08.03.2016:	klo 18	Naistenpäivän konsertti kirkossa- Janne Maarala
19.03.2016:		Viinakauppahihto
20.03.2016:		Sallan Laturetki
01.04.2016:		Museon syntymäpäivä - Kuolajärvestä Sallaksi 80v.
07.04.2016:	klo 19	Teatteri Eurooppa Neljä esittää: Knock eli lääketieteen riemuvoitto koulukeskuksessa

Lisätietoja www.salla.fi ~tapahtumat

Museokortti omaksi tai lahjaksi!

Museokortin hinta nousee ensi vuoden alusta, joten kannattaa hankkia kortti vielä kuluvan vuoden puolella!

Museokortin käyttöaika alkaa siitä, kun sitä ensimmäisen kerran käyttää, ja kortti on voimassa vuoden. Kortti kelpaa lähes 200:een museoon Suomessa, ja maksaa 54 euroa, mutta

vuoden alusta 59 euroa.

Korttia voi käyttää yhteen kohteeseen vain kerran päivässä, mutta seuraavan kerran samaan kohteeseen pääsee jo seuraavana päivänä. Hintaa kulttuurille kertyy siis noin 15 senttiä päivässä.

Lisätietoja: museot.fi

Oikea pakkasennätys Sallan Naruskalla

Naruskalla vuonna 1985 mitattu pakkasennätys -50,4 C särkyi vuonna 1999 kevättalvella, kun Naruskan koeasemalla mittari näytti - 54,4 C. Koeasema oli Oulun yliopiston ja Sallan kunnan ylläpitämä ja se

oli varustettu automaattisilla mittareilla. Mittaustulosta ei kuitenkaan hyväksytty viralliseksi tulokseksi, koska mittareita ei oltu juuri tuona vuonna kalibroitu. Kyläaktiivit ottivat yhteyttä Ilmatieteenlaitokseen, jotta

saataisiin selville onko tulos luotettava. Ilmatieteenlaitokselta vastattiin, että tulos on luotettava, mutta epävirallinen. Virallinen pakkasennätys -51,5 C on mitattu 28.1.1999 Kittilän Pokassa.

"Hyvä on hiihtäjän hiihdellä, kun henki on hoitava alla. Hyvä on hiihtäjän hiihdellä, kun tietty on matkan määrä".
- Eino Leino -

PÖLÖKKYBAARIN 15. LATURETKI 2016

VIINA KAUPPA HIINTO

JÄRJESTÄJÄ: SAIJAN KYLÄYHDISTYS
© Olli Saariniemi ja Veikko Nevala

www.salla.fi

Pertti Saariniemi lähdistä vetämään joukkoa. Tavoitteena viinakauppa.

Olli Saariniemi laskettelee puolimatkassa luistavin suksin.

"Tasalan" joukko puolivälissä.

Tylinbyte hiihtokilpailusta 1950-luvulta.

Eriki Tyinheikki laskettelee maisten mukana.

Maalissa odotetaan hiihtäjiä.

15. PERINTEINEN VIINAKAUPPAHIHTO SAIJALTA SALLAHAN, LAUANTAINA 19.3.2016 - MATKA ON 43 KILOMETRIÄ. LÄHTÖ SAIJANLENKILTÄ KLO 08.00 JA PUOLIMATKASTA METSÄSTYSEURA KERÄN MAJALTA N. KLO 11.00. ALKO SULJETAHAN KLO 18.00.

Osallistumismaksu 15 € - Ilmoittautumiset ja lisätiedot Eija Nissinen - Puh. 050 331 4539, SAIJAZZ98950@GMAIL.COM
Reitti sivakoijahan kekkareille höylätyllä lavulla. Omat eväät, oma vauhti.

www.viinakauppahihto.fi

Hyvää Joulua
ja Onnellista
Uutta Vuotta 2016
Kotosallan
lukijoille!